info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۲۷۷۷
یکشنبه / ۱۸ خرداد / ۱۴۰۴
۱۲ / ذوالحجه / ۱۴۴۶
08 / June / 2025

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: یاهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۴۳۸۸-۳۲۵۳۴۴۴۳-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۶۷/۸۰
چاپ: کارگر

فرهنگ

امروز با حافظ

بر جمالِ تو چنان صورتِ چین حیران شد
که حدیثش همه‌جا در در و دیوار بماند
به تماشاگه زلفش دلِ حافظ روزی
شد که بازآید و جاوید گرفتار بماند

فرهنگ

یک صوت بر دو گونه همی
آیدت به گوش
گاهی نـدا همی نهیش نام و
گه صدا

جامی

فرهنگ اوقات شرعی

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۳:۰۳	۰۴:۴۹	۱۲:۰۵	۱۹:۲۱	۱۹:۴۲

برگه

باور کنید زندگی ارزش زیستن و ادامه‌دادن را دارد. این باور به خلق حقایق کمک خواهد کرد...

ویلیام‌جیمز

نکته

صنعت کاغذ در گیر کاغذبازی

صنعت کاغذ کشور در سال‌های اخیر به خاطر مسائل جغرافیایی و خشکسالی دراستای قانون منع برداشت چوب از جنگل‌ها نتوانسته نیاز کشور را تأمین کند و این امر منجر به واردات کاغذ از نوع تحریر شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از جام‌جم آنلاین، صنعتگران کاغذ نه‌فقط با مشکل مواد اولیه روبه‌رو هستند بلکه نابرابری انرژی یا قطعی‌های مکرر برق و گاز در فصول مختلف نیز نفس این صنعت را گرفته، هرچند نقش فرسودگی ماشین‌آلات و شرایط تحریمی نیز به مشکلات این صنعت افزوده است.

در مقابل، واردکنندگان نیز برای تأمین نیاز کشور با مشکلات زیادی از جمله اختلال در سامانه جامع تجارت، تأخیر در تخصیص ارز، پرداخت مالیات و دارایی و سایر موارد دست و پنجه نرم می‌کنند.

درباره بررسی مشکلات صنعت کاغذ با حمید نیکدل، رئیس اتحادیه کاغذ و مقوای تهران و ابوالفضل روغنی، رئیس سندیکای تولیدکنندگان کاغذ و مقوای ایران به بحث و بررسی نشستیم.

۸۰ درصد محصولات کاغذ و سلولزی وارداتی است

حمید نیکدل، رئیس اتحادیه کاغذ و مقوای تهران با اشاره به این که ۸۰ درصد محصولات سلولزی وارداتی است، می‌گوید: در زمینه کاغذهای تحریر، کتاب‌های درسی و دفتر، تولیدات خوبی داریم که پاسخگوی نیاز کشور است.

وی ادامه می‌دهد: سالانه ۴۰ الی ۵۰هزار تن مصرف کتاب‌های درسی و تحریر است که توسط کارخانه‌های بزرگ تولیدی از جمله صنایع کاغذ و چوب، مازندران تولید می‌شود.

رئیس اتحادیه کاغذ و مقوای تهران، بااین این که سالانه ۲ میلیون و ۲۰۰ تن واردات در کاغذ داریم، می‌گوید: از این مقدار ۳۰۰هزار تن کاغذ تحریر ۷۰ الی ۸۰درصدی است.

وی اضافه می‌کند: با این که مشکلات عدیده‌ای در حوزه واردات داریم اما قیمت کاغذ وارداتی کیلویی ۶۰هزار تومان و مقوا کیلویی ۵۰هزار تومان است.

نیکدل با تأکید بر این که کاغذ جزو کالاهای ضروری و مورد نیاز کشور است می‌گوید: جامعه در بخش فرهنگی و آموزش عالی به کاغذ نیاز دارد و باید در این زمینه برنامه‌ریزی و فرهنگ‌سازی شود تا با رفع مشکلات واردات بتوانیم نیاز مورد کشور را تأمین کنیم.

وی ادامه می‌دهد: اکنون ۱۵۰ واردکننده در حوزه کاغذ فعالیت می‌کنند که این افراد با مشکلات مختلفی از جمله ثبت سفارش واردات در سامانه جامع تجارت، تخصیص ارز، مالیات، تعرفه‌های گمرک و... دست و پنجه نرم می‌کنند.

رئیس اتحادیه کاغذ و مقوای تهران تصریح می‌کند: تجار ما با وجود همه مشکلات در حوزه واردات توانسته‌اند قیمت کاغذ را مدیریت کنند و اجازه ندهند این کالای استراتژیک با افزایش قیمت یا کمبودی در بازار روبه‌رو باشد.

به گفته وی، بیشترین واردات کاغذ و محصولات سلولزی از کشورهای چین، کره‌جنوبی و اندونزی صورت می‌گیرد.

تأخیر در تخصیص ارز و مشکلات مالیاتی

نیکدل با اشاره به اختلال در سامانه جامع تجارت می‌گوید: برای واردات کاغذ از زمان ثبت سفارش تا واردات بیش از پنج ماه زمان می‌برد. این در حالی است که باید در کمتر از دوماه از تخصیص پیدا کند تا در واردات تسریع داشته باشیم.

وی عنوان می‌کند: ثبت سفارش در سامانه جامع تجارت با اختلال روبه‌روست به‌گونه‌ای که تجار باید وقت زیادی را برای این سامانه قرار دهند و بعد از مراحل ثبت‌نام نیز تخصیص ارز با مشکل روبه‌روست و به واردکنندگان دیر اختصاص می‌یابد.

رئیس اتحادیه کاغذ و مقوای تهران یکی دیگر از مشکلات واردکنندگان کاغذ و مقوا را بحث مالیات و دارایی عنوان کرده و می‌گوید: سود کاغذ ما در بنکداری زیر ۲درصد است در حالی که سازمان مالیاتی می‌گوید سود بنکداران ۵درصد است اما بنکداران، کاغذ را یک میلیون و ۶۰۰هزار تومان تهیه کرده و یک میلیون و ۴۲۰تومان می‌فروشند.

وی عنوان می‌کند: با نهاد اقتصادی و دارایی و مالیاتی مشکلاتی داریم که سعی می‌کنیم در قالب برگزاری جلسات به تفاهم برسیم و موانع را رفع کنیم تا مالیات و سود دارایی منصفانه‌ای از این صنف گرفته شود.

نیکدل با تأکید بر این که کاغذ در سبد خانوار جای دارد، می‌گوید: مشکلات واردکنندگان باید مورد اهتمام جدی دولت قرار گیرد و نهادهای مربوطه باید با هماهنگی و همافزایی موانع این صنف را رفع کنند تا تجار با دریافت به‌موقع ارز بتوانند این کالای اساسی را تهیه کنند.

وی بیان می‌کند: هرچند اقدامات خوبی در حوزه تولید کاغذ صورت گرفته اما آن‌گونه که شایسته است به خودکفایی در این عرصه نرسیده‌ایم. زیرساخت‌های صنعت و سلولزی در کشور به‌خاطر نبود دستگاه‌های پیشرفته و بروز و عدم تأمین جنگل‌ها برای تولید کاغذ ضعیف و ۵۰ سال برای این صنعت کاری صورت نگرفته است.

رئیس اتحادیه کاغذ و مقوای تهران می‌گوید: کشور ما از لحاظ جغرافیایی در مرز خشکسالی است و در تمام این سال‌ها روی تأمین جنگل و نیاز کاغذ کشور برنامه‌ریزی نشده رهبر معظم انقلاب اسلامی امسال را به‌نام سرمایه‌گذاری در تولید نامگذاری کردهاند. بنابراین باید به‌موضوع سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های تولید کاغذ اهتمام بیشتری شود.

گزارش روز

غنی‌سازی اورانیوم به چه درد می‌خورد؟

بسیاری از مردم نمی‌دانند که حداقل ۱۰ سال است که مواد غنی شده ۲۰درصدی راکتور تهران به عنوان سوخت این راکتور، ایرانی و ساخت متخصصان سازمان انرژی اتمی ایران است. راکتوری که برای حدود یک میلیون نفر بیمار صب‌العلاج و تشخیص بیماری‌های صعب العلاج، تولید رادیو دارو می کند. همان سوختی که روزگاری حتی آرژانتینی‌ها با فشار آمریکا حاضر به دادنش نشدند و جان صدها هزار ایرانی را به خاطر مقاصد سیاسی به خطر انداختند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، رهبر انقلاب در سخنرانی سالگرد ارتحال امام خمینی(ره) در ۱۴ خرداد امسال با اشاره به موضع آمریکایی‌ها درباره نداشتن حق غنی سازی توسط ایران، به بیان فواید و ویژگی های این بخش از صنعت هسته‌ای پرداختند و در عین حال هرگونه چشم پوشی تهران از این حق در مذاکرات هسته ای را رد کردند.

در واقع موضوع نداشتن حق غنی سازی از همان اولین مذاکرات ایران و غرب در سال ۱۳۸۲ مورد درخواست طرف مقابل بود و البته با فراز و نشیب هایی نیز همراه شد تا این که در سال ۱۳۹۴ و با برجام، آمریکایی ها و سایر ۵+۱ قبول کردند که ایران این حق را تا سقف ۳۶۷ درصد حفظ کند و حتی قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل نیز به نوعی این حق را مورد شناسایی قرار داد که در مورد یک کشور غیر دارنده بمب اتم یک نمونه بی نظیر به شمار می‌رفت. در عین حال ایران همواره تاکید داشته که حق غنی سازی ایران نیازمند شناسایی یا تایید کشور دیگری نیست و این حق ذاتی و قانونی بر اساس بند ۴ معاهده NPT است. اهمیت غنی سازی برای دو طرف به حدی است که باعث شده تا پنج دور مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا در عمان و ایتالیا و با میانجی‌گری عمانی‌ها نتیجه قابل ذکری نداشته باشد و حتی شاهد عقب‌گرد هم باشیم.

در ادامه به ویژگی‌های غنی سازی برای ایران و این که چرا قلب صنعت هسته ای از آن یاد می‌شود، اشاره می کنم.

فایده غنی‌سازی تاکنون

در همین چند روز که موضوع غنی سازی بسیار دافع شده بسیاری از افراد می پرسند واقعا تاکنون غنی سازی اورانیوم چه فایده‌ای برای ایران داشته که باید بابت آن، این همه هزینه بدهیم؟ بسیاری از مردم نمی دانند که حداقل ۱۰ سال است که مواد غنی شده ۲۰درصدی راکتور تهران به عنوان سوخت این راکتور، ایرانی و ساخت متخصصان سازمان انرژی اتمی ایران است. راکتوری که برای حدود یک میلیون نفر بیمار صعب العلاج و تشخیص بیماری های صعب العلاج، تولید رادیو دارو می کند. همان سوختی که روزگاری حتی آرژانتینی ها با فشار آمریکا حاضر به دادنش نشدند و جان صدها هزار ایرانی را به خاطر مقاصد سیاسی به خطر انداختند.

همچنین راکتور آب سنگین اراک که در آینده نزدیک به بهره برداری می رسد، می تواند برای تولید مواد پرتودهی شده قابل استفاده باشد و حتی ممکن است باعث پاک‌سازی سرمه‌های اضطراری شوند که از مواد نسبتا آسیب‌پذیر ساخته شده‌اند.

بر همین اساس، توصیه می‌شود که مسافران به‌ویژه در زمان‌های برخاست، فرود و نیز در حالی که بسیاری از مسافران هنگام سوار شدن به هواپیما متوجه نگاه خدمه پرواز نمی‌شوند آن‌چه کمتر کسی می‌داند این است که این نگاه‌ها صرفاً برای خوش‌آمدگویی نیست، بلکه شامل نظارت بر نوع کفشی است که هر مسافر به پا دارد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از المین فارسی، این موضوع از ارتباط مستقیمی با پروتکل‌های ایمنی پرواز دارد و یک اقدام احتیاطی محسوب می‌شود که با هدف ارزیابی آمادگی مسافران برای واکنش در مواقع اضطراری انجام می‌گیرد.

در شرایطی که حادثه‌ای در هواپیما رخ دهد، ممکن است خدمه از مسافران بخواهند ظرف چند ثانیه هواپیما را از طریق سرسره‌های بادی تخلیه کنند. در چنین لحظاتی، کفش مسافر می‌تواند عاملی کمک‌کننده یا مانعی جدی باشد. کفش‌هایی با پاشنه بلند، کفی لغزنده یا طراحی حجیم، حرکت را مشکل می‌کنند، احتمال زمین خوردن را افزایش می‌دهند و حتی ممکن است باعث پارگی سرسره‌های اضطراری شوند که از مواد نسبتاً آسیب‌پذیر ساخته شده‌اند.

دوم اینکه حق قانونی غنی‌سازی و استفاده از فناوری هسته‌ای در عرصه غیرنظامی چیزی نیست که ایران از آن بگذرد. آحاد مردم ایران بر حفاظت از حق استفاده صلح‌آمیز از فناوری هسته‌ای نظر دارند و این موضوع مورد اتفاق نظر همگان است و با این همبستگی ملی نمی‌توان مقابله کرد و رئیس جمهور آمریکا باید بداند که در این زمینه اگر بخواهد سرسختی نشان بدهد، با اراده خلل ناپذیر ۹۰ میلیون ایرانی مواجه خواهد شد. روشن است که چنین مواجهه‌ای اقدامی دور از عقل و درایت است و نتیجه‌ای غیر از شکست برای آمریکا نخواهد داشت.

سوم اینکه زیاده‌خواهی بی‌منطق ترامپ که سخن از برچیده شدن صنعت هسته‌ای راکتور بر اساس توافق صورت گرفته در برجام، اورانیوم با غنای ۳۶۷ درصد است و متخصصان ما توانسته اند نمونه های اولیه مجتمع سوخت راکتور اراک را در اصفهان بسازند. سوخت راکتور اراک نیز طبق قول کشورهای ۵+۱ باید در بار اول توسط آن‌ها تامین می شد اما با توجه به تحولات سال های اخیر امیدی به آن‌ها نیست و خودمان دست به کار شدیم تا از محصول غنی شده ایرانی سوخت اراک را تامین کنیم.

موضوع دیگر تامین سوخت نیروگاه‌های تولید برق است که البته کاربرد دیگری در موضوع شیرین کردن آب دریا دارند.

اگرچه منابع اورانیوم طبیعی ایران و حجم صنعت هسته ای ما توان پاسخگویی به راکتورهای بزرگ هزار مگاواتی تولید برق را فعلا ندارند اما برای تامین سوخت اورانیوم با غنای زیر ۵درصد برای راکتورهای کوچک ۵ تا ۴۰ مگاواتی برق، مناسب و حتی به صرفه هم هستند و می توان با ساخت این نوع راکتورها در سواحل دریای خزر، دریای عمان و خلیج فارس و رودهای بزرگی چون کارون، تامین سوخت آن‌ها را به تاسیسات غنی سازی ایران در فردو و نطنز و کارخانه تولید قرص و مجتمع سوخت در اصفهان سپرد.

سه استفاده مهم و راهبردی فعلی ایران از غنی سازی این برنامه را برای ایران ضروری ساخته که اجازه ندهند در تامین چنین سوخت حساسی به خارج از کشور وابسته باشد آن هم کشورهایی که سابقه خوبی در عمل به تعهدات قبلی خود ندارد.

در کنار این سه موضوع کارکردی، غنی سازی یک ظرفیت دیپلماتیک مهم برای ایران به شمار می رود. توان کشورمان در کاهش یا افزایش سطح غنی‌سازی، این امکان را به ما داده تا به‌عنوان یک اهرم دیپلماتیک مؤثر، جایگاه راهبردی ایران را در مذاکرات بین‌المللی، از جمله در برجام و مذاکرات جاری و آینده، تقویت کرده و به‌عنوان یک ابزار بازدارنده مشروع، امکان مشارکت فعال، انعطاف‌پذیر و هدفمند ایران در ترتیبات امنیتی و سیاسی بین‌المللی را فراهم سازد. حتی ایران می‌تواند با چنین ابزاری و در قبال پایبندی یا بدعهدی طرف‌های مقابل، سیاست‌های متقابل متناسب، تنبیهی و قانونی را پیش گیرد.

چنین بازدارندگی راهبردی این نگرانی را در همه مقاطع زمانی در طرف های مقابل به ویژه دشمنان منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای ایران ایجاد می کند که هرگونه اشتباه محاسباتی آن ها می‌تواند تبعات سنگینی در حوزه تنش در سرزوکار منع اشاعه سلاح هسته‌ای داشته باشد.

در حوزه علمی نیز از آن جا که غنی‌سازی اورانیوم مستلزم تلفیق علوم و مهندسی‌های پیشرفته است، توانسته رشته های مختلف از جمله فیزیک هسته‌ای در تدوین فرمول های جداسازی اورانیوم، مهندسی مکانیک در طراحی و ساخت سانتریفیوژهای با دقت بالا، علم مواد و متالورژی برای تولید مواد و آلیاژهای مقاوم در برابر شرایط محیطی و پرتابش‌های هسته‌ای، مهندسی برق و کنترل با هدف توسعه سیستم‌های کنترل دقیق، حسگرهای هوشمند و اتوماسیون فرایند غنی‌سازی و فناوری خلأ و نانو برای فراهم آوردن محیط خلأ و کنترل در مقیاس نانو برای افزایش دقت و بازده فرایند را با خود بالا برده و نه تنها به سطوح بالای علمی برسد بلکه آن را کاملا بومی کرده است.

در مجموع توان غنی سازی با آن چه گفته شد و دلایل منطقی دیگری که مجال گفتن نیست امروز به قلب صنعت هسته ای ایران بدل شده و کنار گذاشتن آن به هر دلیلی نه تنها با عزت و اقتدار ایران همخوانی ندارد، بلکه می تواند ضربه ای به پیشرفت کشور در علوم سطح بالا برای امروز و آینده کشور باشد.

هادی محمدی

برش

چرا خدمه پرواز به کفش مسافران نگاه می کنند؟

در حالی که بسیاری از مسافران هنگام سوار شدن به هواپیما متوجه نگاه خدمه پرواز نمی‌شوند آن‌چه کمتر کسی می‌داند این است که این نگاه‌ها صرفاً برای خوش‌آمدگویی نیست، بلکه شامل نظارت بر نوع کفشی است که هر مسافر به پا دارد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از المین فارسی، این موضوع از ارتباط مستقیمی با پروتکل‌های ایمنی پرواز دارد و یک اقدام احتیاطی محسوب می‌شود که با هدف ارزیابی آمادگی مسافران برای واکنش در مواقع اضطراری انجام می‌گیرد.

در شرایطی که حادثه‌ای در هواپیما رخ دهد، ممکن است خدمه از مسافران بخواهند ظرف چند ثانیه هواپیما را از طریق سرسره‌های بادی تخلیه کنند. در چنین لحظاتی، کفش مسافر می‌تواند عاملی کمک‌کننده یا مانعی جدی باشد. کفش‌هایی با پاشنه بلند، کفی لغزنده یا طراحی حجیم، حرکت را مشکل می‌کنند، احتمال زمین خوردن را افزایش می‌دهند و حتی ممکن است باعث پارگی سرسره‌های اضطراری شوند که از مواد نسبتاً آسیب‌پذیر ساخته شده‌اند.

بر همین اساس، توصیه می‌شود که مسافران به‌ویژه در زمان‌های برخاست، فرود و نیز در مواجهه با تلاطم، از پوشیدن کفش‌های نامناسب پرهیز کنند.

مسئله نوع کفش تنها به جنبه ایمنی محدود نمی‌شود. در پروازهای طولانی، فشار داخل کابین می‌تواند مشکلاتی نظیر لختگی خون در وریدها را تشدید کند. نشستن طولانی‌مدت با کفش تنگ گردش خون را مختل می‌کند. به‌همین دلیل توصیه می‌شود کفش راحت و کمی گشادتر از حد معمول پوشیده شود تا پا بتواند آزادانه حرکت کند.

از دیگر دلایل توجه خدمه به کفش مسافران، حفظ بهداشت عمومی در کابین است. برخی از مسافران، به‌ویژه آن‌هایی که صندل یا دمپایی پوشیده‌اند، هنگام پرواز کفش خود را درمی‌آورند. راه رفتن با پای برهنه، به‌ویژه در اطراف سرویس‌های بهداشتی، خطر تماس با سطوح آلوده را به همراه دارد. استفاده از کفش مناسب نه تنها ایمنی فردی را افزایش می‌دهد، بلکه بهداشت محیط را نیز حفظ می‌کند.

به مسافران توصیه می‌شود کفشی بسته، راحت و قابل درآوردن انتخاب کنند. از پوشیدن کفش‌های پاشنه‌باند، صندل یا کفش‌هایی با کفی فلزی یا ضخیم خودداری کرده و در صورت تمایل به درآوردن کفش، جوراب تمیز به همراه داشته باشند.

اشاره

محرومیت از فناوری هسته ای؟ کنسله!

زیاده‌خواهی بی‌منطق ترامپ که سخن از برچیده شدن صنعت هسته‌ای ایران به میان می‌آورد ریشه در تفکر نادرست «خودبرترینی آمریکائی» دارد که نوعی بیماری مزمن در وجود دولتمردان آمریکائی است. این بیماری، ناخودآگاه به مغزاین دسته از دولتمردان آمریکائی فرمان می‌دهد برای ملت‌ها و کشورهای دیگر تعیین تکلیف کند در حالی که خود این افراد ادعای پرطمطراق دموکراسی، حقوق بشر و حق تعیین سرنوشت برای ملت‌ها و تصمیم‌گیری آنها برای چگونه اداره کردن کشورهای خودشان دارند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از روزنامه جمهوری اسلامی، موضوع مذاکرات هسته‌ای ایران و آمریکا همچنان در فهرست مهم‌ترین موضوعات مورد توجه ناظران سیاسی بین‌المللی قرار دارد کما اینکه برای مردم ایران نیز به دست آوردن اطلاعات دست اول درباره این موضوع از جاذبه زیادی برخوردار است.

سرفصل‌های جدید این موضوع را می‌توان در ۵ بند مرور کرد.

اول اینکه دولت آمریکا و مشخصاً شخص ترامپ در مذاکرات هسته‌ای با ایران امتیازاتی را جستجو می‌کند که او را در جایگاهی بالاتر از آنچه رقبای دموکرات او قرار داشتند ارتقاء دهد. این جستجو نه‌تنها با دنبال کردن مذاکرات و راه‌حل سیاسی منافات ندارد بلکه الزاماً رئیس جمهور کنونی آمریکا را به ادامه پیمودن این راه تشویق و ترغیب می‌کند چون او می‌داند از راه دیگری نمی‌تواند به هیچ دستاوردی برسد. توسل به اقدام نظامی علیه ایران، مشکلات ترامپ در منطقه خاورمیانه را افزایش خواهد داد و حتی دستاورد احتمالی مورد انتظار از مسیر دیپلماسی را نیز نابود خواهد کرد. بنابراین، ترامپ چاره‌ای غیر از ادامه مذاکره با ایران را نسیدن به توافق ندارد و در نهایت باید به امتیازاتی که با حق قانونی غنی‌سازی ایران در تضاد نباشد قانع شود.

دوم اینکه حق قانونی غنی‌سازی و استفاده از فناوری هسته‌ای در عرصه غیرنظامی چیزی نیست که ایران از آن بگذرد. آحاد مردم ایران بر حفاظت از حق استفاده صلح‌آمیز از فناوری هسته‌ای نظر دارند و این موضوع مورد اتفاق نظر همگان است و با این همبستگی ملی نمی‌توان مقابله کرد و رئیس جمهور آمریکا باید بداند که در این زمینه اگر بخواهد سرسختی نشان بدهد با اراده خلل ناپذیر ۹۰ میلیون ایرانی مواجه خواهد شد. روشن است که چنین مواجهه‌ای اقدامی دور از عقل و درایت است و نتیجه‌ای غیر از شکست برای آمریکا نخواهد داشت.

سوم اینکه زیاده‌خواهی بی‌منطق ترامپ که سخن از برچیده شدن صنعت هسته‌ای ایران به میان می‌آورد، ریشه در تفکر نادرست «خودبرترینی آمریکائی» دارد که نوعی بیماری مزمن در وجود دولتمردان آمریکائی است. این بیماری، ناخودآگاه به مغزاین دسته از دولتمردان آمریکائی فرمان می‌دهد برای ملت‌ها و کشورهای دیگر تعیین تکلیف کنند در حالی که خود این افراد ادعای پرطمطراق دموکراسی، حقوق بشر و حق تعیین سرنوشت برای ملت‌ها و تصمیم‌گیری آنها برای چگونه اداره کردن کشورهای خودشان دارند.

چهارم اینکه پیشنهاد تشکیل کنسرسیوم و خارج کردن صنعت غنی‌سازی از ایران، هیچ تفاوتی با محروم شدن ایران از صنعت هسته‌ای و تعطیلی غنی‌سازی ندارد. این، تجربه‌ای تلخ و شکست خورده است که قبل از انقلاب اسلامی با مرکزیت فرانسه شروع شد و غربی‌ها به هیچیک از تعهداتشان در این زمینه عمل نکردند. بنابراین، هیچ پیشنهادی که دربردارنده انجام غنی‌سازی در داخل ایران نباشد قابل قبول نیست و باید آن را نوعی فریب دانست. در مورد میزان غنی‌سازی و سایر جزئیات مربوط به آن، طرفین مذاکره در چارچوب حفظ حق فعالیت هسته‌ای و اصل غنی‌سازی می‌توانند به توافقاتی برسند.

و پنجم اینکه شخص دونالد ترامپ برای بازسازی چهره آسیب‌دیده خود در سطح بین‌المللی نیازمند یک توافق با ایران است که دارای مصرف داخلی باشد و در خارج از مرزهای آمریکا نیز برای او امتیاز محسوب شود. اگر این توافق و امتیاز را در اصرار بر نادیده گرفتن حق غنی‌سازی ایران جستجو کند به هیچ نتیجه‌ای نخواهد رسید. ترامپ باید این واقعیت را درک کند که نفس امضای توافق با ایران برای او یک امتیاز بزرگ است. اگر او به این امتیاز اکتفا نکند، باید مطمئن باشد که دچار شکست سختی خواهد شد.

دیدگاه

«ایلانِ» بدون ماسک

با وجود زمزمه‌های فراوانی که در ماه گذشته میلادی درباره وجود اختلاف میان ترامپ و ماسک در رسانه‌های داخلی آمریکا وجود داشت، اما جدایی آرام و مسالمت‌آمیز ثروتمندترین فرد جهان از دولت ترامپ که در هفته گذشته اتفاق افتاد، نوید یک طلاق توافقی و مسالمت‌آمیز با رگه‌هایی از دلخوری را می‌داد و کمتر کسی گمان می‌برد تنها چند روز پس از آن پیام شفقت‌آمیز پایان همکاری که ترامپ از آن به عنوان اتمام مأموریت ویژه یاد کرده بود، مناسبات تا این اندازه دگرگون شود.

به گزارش پیام آشنا، مجتبی خاتونی در یادداشتی در روزنامه قدس درباره بگومگوهای اخیر رئیس جمهور آمریکا با بزرگ‌ترین حامی‌اش نوشت: فقط یک هفته لازم بود تا واقعیت جاری در روابط سیاسی میان دونالد ترامپ، رئیس جمهور ایالات متحده و بدون اغراق، بزرگ‌ترین حامی و همپیمانش در عرصه داخلی آمریکا یعنی ایلان ماسک بر همگان تاٌنداٌزه شفقت‌آمیز پایان همکاری که ترامپ از آن به عنوان اتمام مأموریت ویژه یاد کرده بود، مناسبات تا این اندازه دگرگون شود.

با وجود زمزمه‌های فراوانی که در ماه گذشته میلادی درباره وجود اختلاف میان ترامپ و ماسک در رسانه‌های داخلی آمریکا وجود داشت، اما جدایی آرام و مسالمت‌آمیز ثروتمندترین فرد جهان از دولت ترامپ که در هفته گذشته اتفاق افتاد، نوید یک طلاق توافقی و مسالمت‌آمیز با رگه‌هایی از زیادی روشن شود.

با وجود زمزمه‌های فراوانی که در ماه گذشته میلادی درباره وجود اختلاف میان ترامپ و ماسک در رسانه‌های داخلی آمریکا وجود داشت، اما جدایی آرام و مسالمت‌آمیز ثروتمندترین فرد جهان از دولت ترامپ که در هفته گذشته اتفاق افتاد، نوید یک طلاق توافقی و مسالمت‌آمیز با رگه‌هایی از دلخوری را می‌داد و کمتر کسی گمان می‌برد تنها چند روز پس از آن پیام شفقت‌آمیز پایان همکاری که ترامپ از آن به عنوان اتمام مأموریت ویژه یاد کرده بود، مناسبات تا این اندازه دگرگون شود.

تنها یک روز پس از آن جدایی ظاهراً دوستانه، ایلان ماسک با انتشار پیامی تند و تیز، لایحه بودجه ارسالی به کنگره از سوی دولت ترامپ را به باد انتقاد گرفته و آن را زمینه‌ساز بروز یک بحران بزرگ اقتصادی در کشور دانست. همین امر کافی بود تا ترامپ که کمترین انتقادی از خود و دولتش را برنمی‌تابد، به‌اشکال مختلفی از صریح تا تلویحی، با همان لحن کنایه‌آمیز همیشگی به نوازش همپیمان سابق بپردازد.

ترامپ انتقادهای ماسک را نقشی از حذف یارانه و رفت فروش اجباری خودروهای برقی دانست (اشاره به تسلای تحت مالکیت ماسک) و در مقابل، ماسک با یادآوری نقش خود در پیروزی ترامپ در انتخابات ریاست جمهوری اخیر، به‌وضوح از شکست‌خورده بودن وی در مقابل دموکرات‌ها سخن گفت. اما ترامپ باز هم با اشارات کنایی از ذوق‌مرگ شدن ماسک از حضور در اتاق بیضی کاخ سفید و بادمجان زیر چشم او (به عنوان نماد بازنده و کتک‌خور بودنش) یاد کرد و همین جا بود که ایلان، پرونده «جفری ایپشتین» را رو کرد!

پرونده‌ای در خصوص تجارت بردگان جنسی، آن هم زیر سن قانونی برای سران کشورهای مختلف جهان که همواره شک و شبهاتی درباره دخالت و انتفاع ترامپ در آن به چشم و گوش می‌رسید اما گویا لازم نبود خیلی به آن پرداخته شود.

یک سلسله مدعیات و اسناد صوتی، تصویری و شاهدان که همگی نشانه‌هایی نه چندان محکم‌پسند برای ارتباط مستقیم ترامپ با خزانه‌دار اسرار اصحاب قدرت (همان جفری ایپشتین) را به نمایش عمومی می‌گذاشت، کافی بود تا دونالد حراف و پرانرژی، در آخرین جلسه رسمی، یک رئیس‌جمهور کم‌حرف و مبادی آداب بسازد.

در یادداشتی که چند روز پیش در همین ستون منتشر شد، نوشتم که ماسک، هزینه زیادی خرج قدرت‌یابی دوباره ترامپ کرد و در این راه، نه تنها منفعت چندانی بدست نیاورد که یک شبکه متحد از دشمنان و بدخواهان در میان سیاستمداران و مسافرهای و حتی مردم آمریکا را برای خود دست و پا کرده و آینده سخت‌تری را در ادوار ریاست جمهوری پیش روی آمریکا تجربه خواهد کرد.

اما از منظر مقابل، ماسک بذر مشروعیت حقوقی و مقبولیت سیاسی حضور خود در کاخ سفید را آن هم پس از تک دوره چهارساله جاری ترامپ کاشته و برای اهدافی به مراتب بلندپروازانه‌تر آماده می‌شود. این ادعا با یک توییت از او تا حدی تأیید می‌شود؛ آنجا که به‌صراحت و در اثنای همین تک و پاتک رسانه‌ای و در حالی که مشاوران ترامپ، این یهودی‌زاده سفیدپوست متولد آفریقای جنوبی را یک خارجی غیرقانونی و مستحق اخراج از کشور می‌نامند، می‌گوید: «آیا وقت آن نرسیده که یک حزب سیاسی جدید در آمریکا ایجاد کنیم که درواقع ۸۰ درصد طبقه متوسط را نمایندگی کند؟ ترامپ سه ونیم سال دیگر به عنوان رئیس‌جمهور باقی خواهد ماند اما من بیش از ۴۰ سال دیگر خواهم بود...»